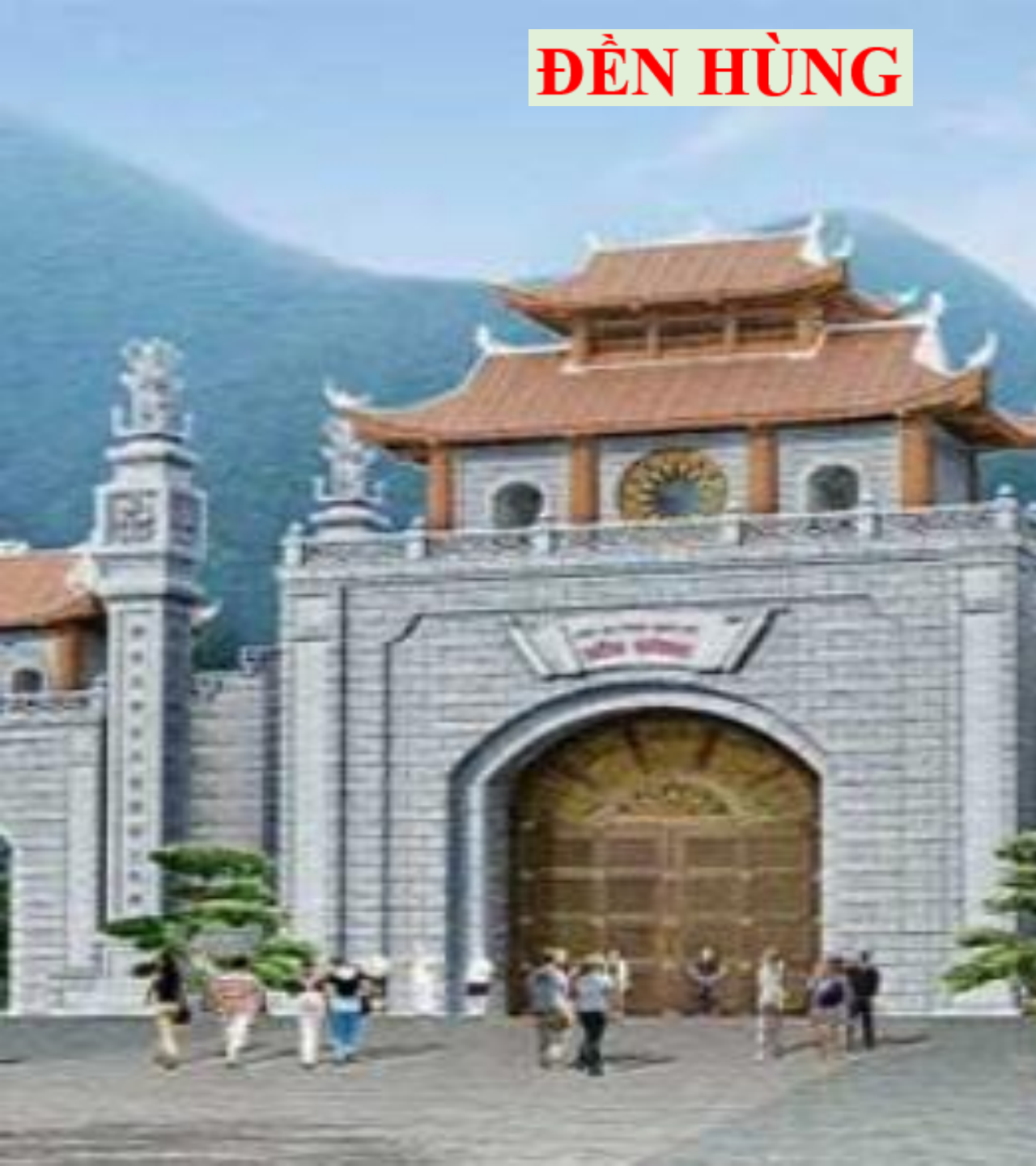

ĐỀN HÙNG

VỀ VỚI CỘI NGUỒN ĐẤT TỎ

"Dù ai đi ngược về xuôi

Nhớ ngày Giỗ Tổ mừng mười tháng ba".

Câu ca dao ấy đã thấm sâu vào tâm trí em từ thuở nhỏ. May mắn hơn nhiều bạn bè, năm nào cũng vậy, cứ đến dịp mừng mười tháng Ba âm lịch, em lại được bố mẹ cho về Phú Thọ để thắp hương tri ân các Vua Hùng.

Mỗi chuyến đi đối với em đều là một hành trình đầy cảm xúc. Ngay từ sáng sớm, con đường dẫn lên núi Nghĩa Lĩnh đã rực rỡ cờ hoa và chật kín dòng người từ khắp mọi miền đất nước đổ về. Không khí lễ hội vừa náo nhiệt với tiếng trống, tiếng chiêng, lại vừa trang nghiêm lạ thường.

Em cùng bố mẹ bước qua cổng đền, men theo những bậc đá rêu phong để lên Đền Hạ, Đền Trung rồi Đền Thượng. Dưới những tán cây cổ thụ tỏa bóng mát rượi, em cảm thấy tâm hồn mình thật thanh tịnh. Khi đứng trước điện thờ uy nghi, hít hà mùi hương trầm thơm ngát, em thành kính chấp tay cầu nguyện. Bố khẽ nói cho em nghe về công lao của mười tám đời Vua Hùng đã đặt nền móng dựng nên nhà nước Văn Lang – quốc hiệu đầu tiên của dân tộc Việt Nam. Em chợt nhớ đến lời dạy của Bác Hồ: "Các Vua Hùng đã có công dựng nước, Bác cháu ta phải cùng nhau giữ lấy nước".

Sau phần lễ dâng hương, em thích nhất là được hòa mình vào phần hội. Em cùng bố mẹ xem thi gói bánh chưng, giã bánh giầy và nghe những điệu hát Xoan mượt mà, đắm thắm. Những sản vật giản dị ấy gợi nhắc về tấm lòng hiếu thảo của hoàng tử Lang Liêu năm xưa. Dù dòng người đông đúc, chen chân vất vả, nhưng trên gương mặt ai cũng rạng rỡ nụ cười vì được trở về với "quê chung". Chuyến đi Đền Hùng hàng năm luôn nhắc nhở em về đạo lý "Uống nước nhớ nguồn".

Rời đất Tổ, trong lòng em trào dâng niềm tự hào mãnh liệt. Em tự hứa sẽ quyết tâm học tập thật giỏi, rèn luyện đạo đức thật tốt để mai sau góp phần xây dựng đất nước Việt Nam ngày càng giàu đẹp, xứng đáng là con cháu dòng dõi Tiên Rồng.

Học sinh lớp 4A7 – Trương Minh Trí